

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta eșe de 2 ori: Mercuria și Dumineca, Fôia, cându concedu ajutoriele. — Pretinlu: pe 1 anu 10 fl. pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu sêu 3 galbini mon. sunatôria.

Brasiovu 25/13 Augustu 1867.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

MONARCHIA AUSTRIACA.

Transilvania.

Convenirea Suveranilor la Salisburgu.

In 18 Aug. a. c. dupa 4 ôre sosi imperatulu și imperatês'a Franciei in Salisburgu, fiindu primiti de Mai. Sa imperatulu și imperatês'a Austriei, Archid. Ludovicu Victoru, siefulu provincialu și generalitate, cu o primire fôrte cordiala. Imperatii și strinsera manele, și imperatêsese se serutara, era imperatii sarutara manile imperatêselor unulu altuia. Cu Napoleonu veni solulu austriacu Metternich și gen. Fleury. Dupa unu vivatu intreitu din partea publicului și recomandara Suveranii suitele; éra music'a cantá imnulu francesu. Dela curtea trenului se suira imperatii din dreptu și imperatêsese din nainte intr'un'a careta de gala deschisa și intre ovatiunile unei masse mari de poporu pre strade purcesera la palatu, unde îi asteptá ministrii austriaci. Séra dinea mare, alta mésa de maresiali. Ministrii Beust, Andrásy, Taaffe, Festetics, c. Coronini și archiepiscopulu se aflá la dinea. Conversatiunea fû fôrte via și amicabile. Napoleonu in oivilu cu marea cruce a ordinului Stefanu. Imperatulu Austriei la primire in uniforma de maresialu, cu insemnalu francesu alu legiunii de onóre. Indata dupa dinea primí solulu austriacu Metternich ordinulu lanei de aur, éra br. Beust fû destinsu de catra imp. Napoleonu cu deosebire.

In 19 desu de diminédia facura ambele Maiestati in civilu promenada pre strate conversându intimu între sene.

Beust, Metternich și generalu Fleury se aflara impreuna. Dupa aceea facú imp. Napoleonu visita imperatêssei Elisabetha, care durá un'a ôra; apoi Beust fû primitu la imp. Napoleonu. La patru ôre dinea mare, la care sosira și regele Bavariei Ludovicu I. și marele duce de Hessen, e insemnaveru, ca music'a sub prandiu o eseontá capela regimentului regelui de Anover'a.

Dupa dinea cu 16 oarete facura o escursiune Maiestatile la Aigen, séra corcetara teatrulu, unde fura primiti cu imnulu francesu și Maiestatile remasera pana la fine. Primirea fû un'a din cele mai memorabile și din partea publicului inca sgomotôsa.

In trecere prin Germani'a de sudu imp. Napoleonu și imperatês'a Engeni'a avura pretutindenea cele mai frumôse intempinari in Stuttgart, si in Augsburg (Augusta Vindeliciana) intreba Napoleonu de starea profesorilor sub care studiasse, si îi distinsse cu legiunea de onóre, cercetá gimnasiulu unde invetiase și cortelulu, unde locnieá cu Hortense. Napoleonu va remané in Salisburgu pana la vreo Vineri. —

Simeone Barnuti.

(Urmare.)

Imbraciosiarea tuturor sciintieloru se cuvine se fia scopulu și obiectulu grigei barbatiilor celor mai praptici, nu numai dorintia unoru teoretici contemplativi, pentruca intr'ast'a toti se invoiescu, ca acum si Romanii inca devu se mérga inainte, ma déca va recuvôsce cineva necesitatea progresului și va negá necesitatea sciintiei, atunci o nu intielege bine ce va se dica progresu, o deve se'lu puna in propasirea Romaniloru dela starea agriculturii la industria și comerciul, la arti și la sciintie, pentruca fara de sciintie (chemica, tehnica, matematica, fisica, geografia s. a.) nu se pôte eseroitá nici comerciul, nici industria, nici agricultura; fara de arti nici odata n'a pututu fi vr'o natiune civili-

sata, in suma ori de care parte vomu considerá lucrulu, numai unele ramuri de sciintia nu multiamescu indigintiele nationali, universitatea loru este postulatu, și in cultur'a tuturor sta progresulu celu adevératu.

Intr'aceea inca se invoiescu toti amicii umanitatii, cá sciintia deve universalisata și popularisata cá se folosésca tuturoru, prin urmarea propunerea loru in limb'a nationala se arata cá altu postulatu, a caruia necesitate urméza și din detori'a de a conserbá nationalitatea. Nici o natiune, afara de cele barbare, nu va oprí pe alt'a a nu se conserbá pe sine cu tôte midilócele care le pôte adoperá fara de vatamarea altora și fiacare se va folosi cu subsidiale acele care o ajuta mai multu asi continuá fiintia sa, între subsidiale nationalitatii nóstre noi putemu numerá studiulu limbei, și alu literaturii italiene, mi a placutu ca si aratatu intr'unu numeru alu Gazetei necesitatea literaturii italiene pentru Romani. Intru adevéru am devé se ne miramu de nepasarea nóstra, cându vedemu ca alte ginti ne italice și redica catedre pentru literatur'a Italiei, și noi italiaii fiindu, nu o amu bagatu in séma pana acum cu tôte, ca este unu subsidiu principale pentru nationalitatea nóstra toema și cându n'amú fi noi incungiurati de ginti eterogene, ma impregiurarea ast'a deve se ne insufle grige pentru viitoriu, pentruca pericolulu inca n'a incetatu, care amenintia Romanimea din Dacia de 1700 de ani, ide'a desnatiunarii s'a facutu idea fipsa in seclulu nostru, și care cum apuca preste alte natiuni mai slabe, nu cunósce problema mai óemna de sine, mai antea și mai santa decata a le desfigurá, unii cu puterea de a dreptulu, alții supu pretestulu culturii; varietatea limbiloru este o urmare a peccatului stramosiescu, diceau episcopii catolici in sinodulu loru din Vien'a de pe la 1850, și unu scriitoriu dela marginile Germaniei totu pe acelu timpu obligá pe Austri'a cu tóta seriositate cá se germaneze pe tôte popórale imperiului, ca dice elu in cartea sa, ca Austri'a ar' fi chiamata spre acest'a si indetorata, i am uitatu numele, întreba pe fratele Laurianu, ca ti 'lu va spune, numai unu scriitoriu germanu cunoscu, care se fia recunoscutu principiulu nationalitatii, acest'a este Carlu Levita unu scriitoriu tineru ma cu minte de betranu, spunu ca si Schuselka l'ar fi recunoscutu, cu cati germani am vorbitu, pe toti iam aflatu inoredintia ast'a, ca germanismulu este chiamatu a asemená totu pana la Dunare, și apoi a se latí si in oriente. In adevéru puterea numai intr'alta putere recunósce margini, de sine este orba și nebuna, nu cunósce moderatiune, nu se aita la dreptate, poftesce supunere orba și abnegarea simtiemintelor celor mai sante, ma pretensionile cu tôte aceste au margini puse dela natura de si nu le vedu cei orbi din nasocere, séu orbiti de patemi și dupa proverbulu latinescu „arcus nimium tensus rumpitur“ cum pôte se marturisésca si Kossuth, și pôte ca acusi va puté marturiazá si Nicolae din Petruburgu.

Se punemu inse, ca germanismulu n'are planu si propusetu de a desnatiuná cum avea uogurismulu, de aci nu urméza ca aru puté durmí in pace natiunile vecine, germanismulu se va latí de sine si fara de intentiune dusmanósá si va inundá tôte sesurile dela Baltica pana la Pontulu Eusinu indata, ca ci se voru delaturá arginile, care 'lu tieneau strimtoratu pana acum între margini, ca-ci se voru redicá deplinu liniile daciarie d'ntre Austri'a și Germani'a, aceste si tricesimatur'a d'ntre Austri'a și Ungari'a si celelalte linie daciarie cu care erau despartite mai tôte provinciile Austriei, dificultau comerciulu, fiinduca negutiatorii dupa chiamarea loru alérge acolo unde vedu folosu, si sunt inimicii ai linielor daciarie, acum fiindu aceste tôte redicate in Austri'a și redicanduse

si d'ntre Austri'a și Germani'a, comerciulu va fi liberu dela Baltica pana la Pontulu Eusinu și Adriatica, germanii se voru versá preste tóta Austri'a, Ungari'a, Ardélu, Moldov'a și Romani'a pana in Pontu, acesta emigratiune și imigratiune pacifioa comerciale a loru va fi ajutata de stratele ferate care sunt facute și se voru mai face, de capitariile germane, care lipescu natiuni loru vecine, de nesciintia acestora și de favorile gubernieloru, voru trage la sine industri'a și comerciulu d'impreuna cu castigurile acele, care mai sunt in manile locuitoriloru acestoru tieri, și nu voru mai merge in Americ'a pana va fi o palma de locu in Ungari'a și Romani'a, pe langa acestea guberniulu firesce, ca nu va incetá a pretinde perfect'a cunoscintia a limbei nemtiesci dela deregatorii statului, și cu mesur'a acest'a va privilegiá pe germani preste celelalte natiuni, fiinduca in politica dreptatea se intinde pana unde ajunge puterea, va se dica cu libertatea comerciului și a industriei se deschide o concurentia formidavera între germani și negermani și germanii sunt siguri de triumfu, fiinduca negermanii cá minoreni in cultura și lipsiti de ajutoriele și favorile proprie germaniloru nu voru puté stá la concurentia cu acestia nici cu sciintia comerciale, nici cu varietatea și carentatea producteloru industriei, voru fi batuti de plinu in lupt'a acesta comerciale, care totu atat'a face cá si candu bate o óste pe cecalalta, urmarea intr'amendoe casurile este: supunerea, serbitutea, a unœri perirea totale a celoru vipti, vae victis! pentru aceea predioa englesii libertatea comerciului pretutinde, ca sciú ca libertatea ast'a puoynu folosesece altora cându au de a face cu englezulu, ei sunt securi ca nu'i va bate nimene nici cu varietatea nici cu bunetatea producteloru numai se póta intrá in piatile altoru poporu, pentru aceea se apera de ei alte popóra cá de nisce diavoli cu sistema prohibitiva și protectoria cum se aperau și unœrii de germani pana la 1848.

Pentru noi ar' fi nebunia a apera sistem'a prohibitiva neputendu oprí pe nimene și cea protectoria nefiindu de nici unu folosu romaniloru, cu tôte aceste cá se se póta aperi in contra urmariloru concurentiei, mai antei se cere a cunósce conjuncturele fatali, care voru atinge si pe Romani dupa aceste schimburi politice comerciale, ca in adevéru fatali și grele sunt pentru ver care poporu nepreparatu la eventualitati de aceste, d'ntre Romani inse Banatianii, si cei de pe la margini sunt cei mai espusi la periclu de asi perde pamentulu, ca este bunu si voru lacomi la densulu veneticii capitalisti.

In contra acestui periclu, déca vre selu recunósca cineva, nu e altu mediu aperiatoriu, vorbindu in generale fara numai sciintia, acest'a spune cá se se apuce si Romanii de industria și de comerciul, fiinduca acesta fontanele primarie ale avutiei natiuniloru și de agricultura cu metodu mai bunu; cu sciintia s'au facutu si germanii tari si mari, si speranti'a Romaniloru inca numai in sciintia e depusa, ca déca o voru cultivá cá alte natiuni inaintate, atunci n'au de a se teme asi tare de concurentia, ca se voru sci aperiá, atunci voru puté dorí si stratele ferate, și alte inlesniri comerciale, fiinduca le voru sci adoperá si déca voru fi necesitati a invetiá limb'a nemtiesca pentru folósele comerciului, germanii inca voru cautá se invetie cea romanésca totu pentru folóse de aceste, ma Romanii din monarchia se nu'si uite nici odata de detori'a acea imperiósá și santa de a fi in comerciul literariu cu cei din Principate, cá se se ajute unii pe alții pana unde potu, atunci de voru si veni straini preste ei, voru dá in tr'ensii de o natiune luminata cu sciintia, industriósá, invetiata la comerciul și superba cu numele și cu originea sa, si nu le voru puté stricá.

(Va urmá.)

Memoranul romanilor din comitatul Clusului.

(Datu in adunarea municipale din 22 Iuliu 1867.)

Esc. V. D. comite supremu!
Onoratu comitetu comitatense!

Unulu din acuma cetitele pré inalte rescripte reg. disólva diet'a transilvana conchiama prin SS. Maiestate pe lun'a lui Novembre 1865 la Clusiu, spre pertractarea intrebarei unionei, fara a convocá un'a alta, unde si natiunea romana ar' fi potutu luá odata parte competenta la statorirea nescaroru conditiuni, cari ar' servi de garantia in privint'a natiunei nóstre.

Alu doile pré inaltu rescriptu reg. declara tóte otaririle dietei sibiene din anii 1863/4 depuse afara de valóre, din care actu cu dorere debue se deducem, cumca si acele legi, cari contieniu inarticularea natiunei, limbei si religiniloru nóstre, ar' fi destinate spre a fi desbracate de vrlóre loru legale.

Dvóstra dloru membrii maghiari ai acestei onorabile comisii comitatense, cari totu cu laudabile statornicia sunteti gat'a, de a redicá ouventulu lenga natiunea Dvóstra si candu e lipsa, a face si jertfe pentru dens'a, Dvóstra se nu ve mirati, despre aceea, déca noi la audiulu acestoru dóne rescripte pré inalte nu amu potutu si nu potemu supprime unu felu de nimire, fara nimire.

Nu ve veti mirá de aceea, déca noi cá representantii romaniloru din acestu comitatu ne tienemu de detorintia a dechiará serbatoresce, cumca procedurile aceste ne casiuina o impresiune fórté durerósa, mai cu séma aceea procedura, care pre calea ordinatiuniloru voiesce a sterge acei articlii ai dietei din Sibiu, cari inarticuléza drepturile natiunei, releginiloru si ale limbei romane, acestu resultatu, care 'lu au oercatu inzedaru plansorile din 1744, 1791, 1841 si 1848; — o atare procedura, dicemu, ne imple de intristare ei ingrigire pentru venitorulu natiunei nóstre.

Ingrigirile acestea le maresce inca si acea giuristare, cumca nici intr'unulu din pré inalte rescripte nu se amintesc de natiunea nóstra, si acele nu coprindu in sene nici barem cea mai micu promisiune, cumca pentru legile atingátore de natiunea, religinile si limb'a romana, dechiarate a fi puse afara de valóre (?), natiunea nóstra va fi recompensata prin legi corresponsiatóre; (—) ba din contra, acelu motivu din pré inaltel' rescripte, cumca prin legile din 1848 egal'a indreptare a natiunitatiloru ar' fi enunciatu si garantatu si asié legile din 1863/4 devenite de superflue, — e unu ce, ce lesne ar' poté dá locu explicarei, cumca in loculu legiloru nóstre din 1863/4 n'ar' fi intentionatu confaptuirea altoru legi garantátorie.

Inse ori ce explicari de aste expresiuni din rescripte, pre nci nu ne voru face neloliali, dara nici nu ne voru duce la desperare.

Nu.

Pentruca increderea nóstra e sustienuta prin acea convingere religiósá, cumca asupra natiunei nóstre supraveghéza bunulu Ddieu, si precum pre noi romanii — locuitori stravechi ai patriei acestei'a — ne a sustienutu de 17 secle, nu'si va retrage dela noi indurarea s'a divina nici pre viitoriu!

Speramu mai incolo, cumca Mai. Sa pregratosu va luá in parintéscu consideratiune, ca natiunea romana, nici in timpurile cele mai serióse in credintia sa eredita dela stramosi catra Maiestatea Sa sacrat. si pré august'a casa domitóreá nici odata nu s'a clatinatu, oi despre acést'a a sa alipire jertfítore de nenumerate ori a datu cele mai eolantante dovedi.

In urma ne e unu ce imposibilu, cá consiliarii Maiestatei Sale se nu pricepa, ca viitorulu patriei numai atunci va fi pusu pe o base solida, déca natiunile conlocuitóre in simtiementulu garantiei si reciproci respectari a drepturiloru loru nationale se voru afla iudestulite si ni se pare tocma asié de imposibilu, ca cu deosebire natiunea maghiara, se nu vina odata la acea convingere, ca sórtea aceleia e in legatur'a cea mai strinsa cu a natiunei romane, un'a cá si alt'a e chiamata prin unitatea intereselor, cá se se ajutore imprumutatu, care impregiurari, déca nu le voru considerá si voru nesui a se debilitá un'a pe alt'a, amendóue voru fi rapite de und'a aceloru popóre mari, intre cari aceste dóne natiuni sunt asiadate de destinu, cá si dóne insulióre vecine in inmensulu Oceanelulu.

Ne rogamu, cá acésta representatiune a nóstra se se tréca la protooolu, si luandu in consideratiune, cumca intre agendele primarie ale comitetulu adunatu este alegerea funciuniloru; cu totu respectulu provocamu pre Esc. Sa comitelesu supremu si pre onorabilulu comitetu comitatense, cá tienendu inaintea ochiloru, cumca maghiarii din comitatu dupa 33.000 locuitori suntu representati in comitetu cu 300 membrii, éra 110.000 romani numai de 40 membrii (din carii unii din impedecari economice, éra altii din intardiarea judiloru procesuali. observata cu spedarea biletelor convocatórie, nici nu s'a potutu infacisá (?) prin urmare, cumca ve este in putere prin maioritátea absoluta, preste care dispuneti, a face in comitetu totu ce voiti: se bicevoiti a fi cu respectu la aceea, cá barem cam diumetate din functionari se se aléga din romani, cu atatu mai vertosu, ca individi apti dintre romani nici de catu nu lipsescu.

Déca alegerile (cari acuma depindu singuru numai dela sentiurile de ecuitate ale membriloru maghiari din comitetu) ar' esi pentru noi multiamitóre, atunci si ast'a impregiurare ar' poté servi de unu motivu de incredere in sinceritátea si ecuitátea natiunei maghiare — pe candu din contra unu resultatu contrariu numai ar' mai intardiá realisarea cointielegerei atatu de dorite intre aceste natiunitati si prin urmare ar' face impresiune intristátore asupra nóstra a tuturor'a, cari dorimu din adenculu animei nóstre consolidarea cointielegerei fratiesci si sincere intre natiunea maghiara si romana.

Clusiu 27 Iuliu 1867.

(Subscrierile membriloru romanii.)

Nevoi urbariale.

Sub acésta rubrica noi amu publicatu in cursulu anulu trecutú cateva informatiuni si date autentice in cativa Nri ai Gazetei; pe atunci inse nimeni nu voia se audia de asemenea calamitati. Astadi vedemu ca intre altele comitetulu municipalu din comitatulu Clusului*) impinsu de starea cea mai critica a cestiunii agrarie transilvane in representatiunea (adres'a) ce a votatu si tramisu in susu cerú cu totuadinsulu revisiunea patentei urbariale din 1854. Intr'aceea contele Bela Bánffy publicá o cartioica despre starea trebiloru urbariale din cele patru municipia rupte dela marele Principatu alu Transilvaniei si incorporare la Ungari'a, care apoi fú comentata in „Pesti Napló“ din 25 et 26 Ianu a. c. sub titlu'a „A kacsolt réezek állapota“, adica Starea partiloru incorporate.

De atunci si pana acum se mai audira voci care marturisira, ca mai multi §§-i din legea nóstra urbariala sunt de o natura, in catu se'i poti explica in dóne si trei intielesuri, séu cu alte cuvente, acei §§-i si multele explicatiuni judecatoresci date lorú mai anume dela 1858 incóce sunt in stare de a nutri si propaga o vrasmasia necurmata intre fostii privilegiati si intre fostii lorú sclavi. Unu asemenea exemplu de confusiunea ideiloru nu credemu se se mai afle altulu pe suprafaci'a Europei. Mai adauge la acestea inca si mactim'a introdusa prin caditu'a sistema sistátore, dupa carea in cause urbariale cidrecci n'aru avé se castige procesulu niciodata, ci totu numai nadragii si patalonii. Se mai consideramu, ca la tribunalulu de apelu presiedintele se bucura de prerogativ'a de a conchiama la siedint'a cutarei sectiuni a colegiulu dupa placulu seu pe acei membrii cari'i convinu lui.

A fostu o mare eióre, cumca celelalte comitete municipale nu s'au ocupatu inadinsu de cauzele urbariale. Acésta eróre s'a comisu — din lips'a timpulu — tocma si in districtulu Fagarasiulu. Ne place a crede, ca aceiasi se va repara cu cea mai de aprópe ocaziune, pentruca in acésta privintia orice intardiare este periculósa. Cu catu vocea dietei transilvane este innecata, cu atatu mai multu trebue se se intrepuna in asemenea cestiuni tóte municipiale caroru le pasa, ca tiér'a se nu devina ruinata nici pacea publica turburata.

Pre candu scriamu acestea diariulu „Unio“

*) Unora le-a casiuinatu a numi acelu tienutu comitatulu Cosiocnei séu Cojoenei, adica curatu pe slavonesce si a delatura numirea antica si clasica. Ce in-sélma Cosiocna? In-sélma Salinele Clusiuului Salinae clusianae seu claudiopolitanae. Se lasamu a fi Clusiuulu Clusiu si comitatulu se aiba totu acea numire. R.

vine cu unu articulu despre tribunalele urbariale. Scriitorulu aceluiași recunóscé, ca cestiunea urbariala este totu asié de importanta cá si a natiunitatiloru. Bine ca ve mai luminéza Ddieu. — B.

Eróre istorica indreptata. Fiindu noi siliti a vorbi in Nr. 59 despre crudimile comise pe camp'a Transilvaniei in an. 1848/9 amu diu, ca se impucá si spendiurá multi romani. In interesulu adevéruulu si dupa informatiuni demne de credintia ne simtimu indatorati a observa, ca in primaver'a anulu 1849 caditura ici colo sacrificati si oativa barbati maghiari din partit'a moderatiloru, cari ei insii in fioranduse de atatea crudimi provocá pe confratii lorú si anume pe ferosulu tribunalulu de sange din M. Osiorheiu compusu din nisce adunatori de ómeni, cá se mai incete odata dela atata carnagiú. Asemenea maghiari din asemenea cauze éra condamnati la mórté. Ei deveniea unu felu de Girondisti. Asia de ecemplu in satutiele Egerszeg, St. Craiu, Nasn'a, Satumicu din cei 46 impuscati si spendiurati cinci insi au fostu maghiari.

„Magyar Polgár“ Nr. 39 et 41 in recensiuinea ce face despre Görgei si Aschermann reflectéza, ca a fostu timpulu, intru care trebue se se intregéscu si lamuréscu istori'a trecutulu. Acésta o dorimu si noi din totu sufletulu. —

Publicarea cartii funduarie in comitatulu Zarandului.

Intreprinderea cartii funduarie prin comitate si prin comune singuraticé s'a esoperatu in timpuri diferite, asemenea si in comitatulu Zarandului localisarea se fini inca in tótna an. 1866 si operatele aceste numai acuma se voru transpune comitatulu. Oficialii denumiti spre acestu scopu cu 1 Septembrie a. c. 'si voru incepe activitátea, cu atatu mai tare, ca-ci publicatiunile despre infiintarea senatulu cartii funduarie si a timpulu defiptu pentru reclamatiuni deja sa si inceputu, acestea decurgu pe cale oficiósá inaintea intemeiarei acelu senatu.

Despre timpulu localisarei si alu autentificare protocóloru funduari prin comune s'a facutu stramutari enorme in posesiuni, ma e de creditu, ca chiaru cu ocaziunea localisarei, — parte din nesciintia, de invidia ori din prepusuri false séu dóra si din caus'a locuintiei indepartate atare persóna interesata nu s'a insinuatu inaintea comisii localisátorie si prin acea si au negligatu dreptulu; din contra comisii prin altii au fostu reu informate, — din asemenea cauze dar' s'au pututu intempla celea mai mari erori si confusiuni — cu daun'a cutarei persóne ce nu s'a interesatu de bunulu seu propriu, — candu de alta parte comisii dupa incheierea autentificare in intielesulu legiloru din 1840 § XXI nu sunt indetorate in protocólele de aceleasi gatite a face stramutari de posesiune, pentru acea e de lipsa in timpulu defiptu pentru reclamatiuni, cá totu omulu interesatu se face intrebare la comitatu in privint'a bunulu seu, si déca are ceva dreptu dela care ar' fi eschisu, póte reolama, precum tóte persónele, care in urm'a vrennu dreptu de proprietate, de pemnu ori de arenda avutu inca pe timpulu autentificare protocóloru funduarie prin comune, séu castigatu inca inainte de intemeiere senatulu cartii funduarie in comitatu potu se pretinda vreo indreptare, intregire, descriere, adaugere au stramutare in protocólele cartii funduarie, fia acelea in privint'a bunuriloru nemiscátore séu a componerei corpulu funduaru ori a relatiuniloru de posesiune intabulate; si cá poporulu mai bine se fia instruat ar' fi debuitu in acestu comitatu curatu romanu, cá publicarea cartii funduarie si a timpulu defiptu pentru reclamatiuni se se intreprinda prin oficialii comitatensi, cari pricepu limb'a poporulu, — nu inse prin oficiali dela localisare ai cartii funduarie — cari afara de 2 romani, ce suntu eschisi dela publicare, nu suntu in stare a espica poporulu publicatiunile si ai descrie pe largu scopulu si folosulu cartii funduarie; publicatiunile se intempla prin aceia ce totu mereu 'si batu jocu de limb'a nóstra, ma cei mai multi nu sciú unu ouventu romanesc — cum voru dara acestia se instrueze poporulu? cum? candu limb'a li legata si a vorbi nu sciú? — Deci dara acui e vin'a, ca poporulu necontentu sufere, judece onoratu publicu cetitoriu. —

Bradu 17 Aug. 1867.

Grigoriu Tamás Miculescu,
actuarius regiu.

Sibiu 18 Aug. 1867.

Diu' a nasterii Maiestatei Sale reg. apostolice se serba si la noi in toate bisericile. In biserica gr. cat. poporul a acursu, catu mai numeros spre a asista la serviciul divin. — Dupa finirea cultului divin, se cetira rogatiuni pentru prospera, indelungata si fericita vietia a inaltiatului nostru domnitoriu si rege apostolicu, a scumpei sale augustei socie, mamei poporaloru, si a intregii auguste case domnitorie.

In urma, resp. parochu tienu unu cuventu ocaionalu, in care explicu insemnatatea dilei acesteia, care e diu' a celebra a nasterii unui parente alu mai multoru miiione de suflete fidele, — intre cari noi romanii, caror' a credintia si loialitatea catra in. tronul ne e traditiunale si eredita, ne insocimu urarile nostre cele sincere cu orarile poporaloru de sub gloriosulu sceptru alu Maiestatei Sale.

Incheiamu cu exprimarea acelei firme sperantia, ca Maiestatea Sa r. apostolica — ca unu parente, carele si iubeste de o potriua pre toti fii sei celi buni — nu va lasa nemangaiata nici natiunea romana cea fidela si meritata prin servitia publice — ci, cautandu cu indurare parentiesca, va mesura si ea cu cumpana dreptatiei parte-ai convenita de drepturi politice-natiunali, coegale cu ale natiunilor conlocuitoare in asta patria.

Clusiu 21 Aug. Diu' a nasterii Maiestatei Sale se serba aici cu deosebita pompa: iluminatiune, salve de tunuri, misa solemnă, dupa care toate corporatiunile, in frunte regiu gubernu depusera la Esc. Sa regiu comisariu gratulatiunile omagiale. La dinea data de regiuu comisariu redica acest'a unu toastu pentru Mai. Sa regele, carele fu urmatu de trei vivate. — Diu' a santului Stefana inca se serba cu iluminatiune si pompa. —

— Pregatirile pentru adunarea generala a asociatiunii romane se facu cu tota seriozitatea, se astepta impartasirea mai multora. —

— **O scena crancena** s'a intemplat in Kutyalva. Una muma vitrega si a aruncatu doue fete, un'a de treispredece, altu de 15 ani intr'unu cuptoriu arsu inchidiendule si lasandule se arda intre cele mai infricosiate chinuiri. Nenorocitele viptime s'au cercetatu judecatorcesc si s'au aflatu fripte formalu. Astufeliu de fapta?! Ore eum se va pedepsi? —

UNGARIA. Kossuth raspunde alegatoriloru sei din cerculu Jászladány (Vatiu), cumca principiale lui politice, de care se tiene din convictiunea consciintei, nu'i concedu a primi pusetiunea de deputatu in starea de faci'a a patriei, fiinduca este convinsu, ca afara de aceste principia nu se afla si nu se pote afirmentuinta pentru patria. Elu tiene numai de independentia de statu a patriei, care astfelu, in amenintatori'a complicatiune de acum a Europei, o vede in periculu, deca se contopesce cu imperiulu austriacu, incatu nu'i mai remane sperantia nici inlaintu nici in afara de vreo vietia, decatu numai amenintarea de o apunere totala; apoi incheia cu principiulu lui: „**Mie-mie nependinti'a patriei nostre divinitatea credeului meu politicu de cive.**” In fine descrie pusetiunea deputatului facia cu datorile cele infricosiate de statu s. a. Tiene tare, ca trecutul este oglinda viitoriului si nu se impaoa cu pusetiunea de astadi, pentruca elu cunoște situatiunea politice esterne. —

ROMANIA.

Bucuresci 9/21 Aug. (Dela societatea literaria romana.) Acea societate conchiamata pe 1/13 Aug. pana eri nu s'a pututu constitui nici macar in modu provisoriu pe temeulu statutelor provisorie. Caus'a acestei amanari a fostu lipsirea majoritatii membriloru asteptati, dintre carii cei mai multi impedeati de trebi familiare, economice, unii si de bole, n'au pututu veni la terminulu prevediutu prin statute, era siese insi lipsescu inoa si astadi. Dintre acestia dnii Babesiu din Ungaria si Gonat'a din Besarabi'a (acestu din urma opritu de cause care nu le pote spune) isi detersa dimisiunile. Dn. Andreiu Mocioni se escusa pentru astadata cu casuri triste in familia. Ceilalti 3 se astepta pe astadi.

Intr'aceea societatea se constitui si ca de inoepetura tienu in 8/20 dela 12 pana la 3/2

ore d. a. o siedintia, care se pote dice si interesanta si de bunu auguriu, pentruca pre catu debaterile i fusera seriose, pre atata au fostu ele si pacifice, cordiale, atragatore. Siedinti'a se tienu totu in sala Ateneului din cauza, ca sala destinata in academia pentru scopurile acestei societati inca nu este pregatita de ajunsu.

Alegerea provisorie a biroulu societati in consuetu cu art. 5 din regulamentu se facu indata dupa citirea statutelor si se simplifioa lauduse de principiu etatea. Asi presiedinte fu alesu dn. Ioanu Eliadu-Radulescu, ca omu in etate de 65 ani si de altmintrea bogatu de merite pe campulu literaturei, vicepresiedinte dn. Timoteu Cipariu de 63 ani, cunoscutu si aici ca barbatu care si devotase tota vietia sa sciintieloru, era secretari se facura dnii Vas. Alecsandrescu-Ureche directorulu departem. instructiunii publice, profesorii Macsimu, Al. Romanu si Sbiera din Bucuvina.

Acum societatea se declara pe sine constituita si capace de a intra in activitatea prevediuta in statute pana la elaborarea si aprobarea nouelor statute, dupa care va urma organizatiunea ei definitiva pentru viitoriu.

Mai inainte de a trece la lucrarile recerute prin regulamentul provisoriu se decisera unele chestiuni preliminare.

La intrebarea, ca care se fia numerulu membriloru presenti spre a pute lucra si decide in modu obligatoriu pentru societate se incheia, ca are se fia totdeauna majoritate absoluta, adica celu pucinu diumetate + 1.

Asupra intrebarii, deca siedintiele societati au se fia publice sau inchise s'a incinsu o discussiune mai lunga, in care inse s'au adusu mai multu totu argumente convingatore, intru intiesulu, ca Minerva, ca Musele, alica sciintiele fuga de sgomotulu lumii, cantandu liniștea si retragerea; intr'aceea constatanduse din mai multe impregiurari, ca publiculu celu luminatu, ba pote natiunea intriga astapta cu sete si doiosia nespusa, ca se cunoșca din timpu in timpu rezultatulu lucrariloru societati literarie, asi la propunerea dlui presiedinte si a altoru doi membrii se primi principiulu publicitatii conditionale, adica: Societatea va lucra in pace si liniște neturburata, era candu va afla ea cu cale, va decide si pentru tienearea unoru siedintie publice; intr'aceea protocoalele siedintieloru sale, sau precum se numescu aici procesele verbale redigunduse mai pre largu, mai dezvoltate, motivate, se voru publica in „Monitoru” sau si in altu diariu.

Dupa acestea dnii G. Baritiu si Ios. Hodosiu propusera a se trece la protocolu urmatorea propunere a loru, pe care o motivara pe largu:

„Societatea literaria romana conchiamata prin in. decretu domnescu Nr. 374/1867 pe temeulu regulamentulu provisoriu promulgatu sub Nr. 582/1866 spre a se constitui pre sinesi in interesulu sciintiei, adunata fiindu in siedinti'a sa de astadi, indata dupace s'a constituitu, depuse la protocolu urmatoria”

„Declaratiune.”

„Societatea literaria romana implinesce oea mai placuta detorintia votandu in numele sciintiei si alu culturei natiunale recunoscintia si multamit'a sa catra toti barbati de litere, cati s'au ocupatu mai alesu dela an. 1860 inoče cu ide'a infiintarii unei societati sciintifice, cum si catra acei dnii functionari din ministeriulu instructiunii publice romanesci, carii intre anii 1865 et 1867 au reesitu a elabora proieptulu si a castiga semnatura mai nalte pentru conchiamarea acestei societati literarie intre cele mai fatale impregiurari din cate au pututu ecsiste in timpurile nostre.”

„Mai departe.

„Acceptandu societatea literaria romana regulamentul provisoriu octroatu in an. 1866 prin in. decretu alu fostei Locotenentie domnesce de base a lucrariloru sale, nu numai iea spre sciintia coprinșulu de natura provisorie alu aceluasi, ci totuodata i place a presupune, ca lucrarile acestei societati literarie dupa definitiv'a sa constituiere voru fi scutite si aperate sub orice sistema gubernementala de orice inriurintia si de tote valurile politice efermere, precum statulu romanescu inca va soi respinge orice amesteeu care s'ar pute cugeta din partea acestei societati in afacerile regimului si ale statului, prin dreptulu suveranu ce si-a pastratu de a da sau a denega societati inalt'a aprobare. Mai in scurtu, societatea lite-

ratia presupune, cumca intre marginile ce si va trage ea insasi prin statutele sale, fia ca societate literaria (filologica), sau ca academia de sciintia, independintia ei va fi scutita si aparata pentru totu viitorulu. Ajutorulu materialu pe care statulu romanescu va afla cu cale a intinde acestei institutiuni sciintifice in favorea culturei mai nalte natiunale inca nu vaavelu in sinesi nici unu felu de obligatiune a societati in genere si a membriloru ei catra regimu, ci acesta se va indetula cu dreptulu de suprem'a inspectiune convenitu lui din natura sa preste orice institutiuni patriotice, va ave inca si satisfactiunea, ca a datu si altoru guberne limitrofe sublimulu ecsemplu, pentru ca si acelea se concurga cu ajutoria materiale la infiintarea de scole si de societati sciintifice pentru cultivarea limbei nostre natiunale si a sciintieloru in tote celelalte provincie locuite de romani.”

„Bucuresci, 20/8 Aug. 1867.”

Dupa o discussiune scurta acosta propunere fu primita cu voturi unanime si intretiesute la protocolu ca documentu. (Va urma.)

— „Romanulu” mai publica din Monitoriulu Romaniei urmatorele:

„In urma votulu constituantei, votu sanctionatu de Alteti'a S'a principele domnitoru, prin care s'a acordatu mai multoru straini filoromani marea naturalisatiune, d. Stefanu Gulescu, ministerulu trebiloru straine, a primitu deja dela unii din dloru urmatorele epistole:

Domnule ministru!

Intorcundu me dintr'unu lungu voiagiu am gasitu la Parisu epistol'a cu care me onorati si aflatu deosebita favore ce mi acorda represintatiunea natiunala si Alteti'a S'a Principele Romaniei.

Pucinulu ce am pututu face in interesulu unei atatu de frumoșe cause, merita ore una asia de inalta distinctiune? . . Prin anima si devotamentulu ce amu pentru tier'a domniei vostre nu me credu nedemnu de dinsa.

Permiteti mi, domnule ministru, a depune in manile domniei vostre omagiale recunoscintiei mele, urarile mele caldurose si sincere pentru acosta juna si atatu de interesanta patria.

Sum, domnule ministru, cu atasiamentulu neclintitu ce de multu v'amu inchinatu.

Alu dvostre

prea plecatu si devotatu servitoru,
Z. Michelet.

Parisu, 25 Iuliu 1867.

Crediu ca naturalisatiunea romana nu esclude in nimicu drepturile de cetatianu franceșu ce nu potu parasi.

Domnule ministru!

Amu a ve face scuse pentru ca respundiu asia de tardiu la epistol'a binevoitoria ce mi ati sorisu, informandume de onorea ce mia facutu Romania acordandumi marea naturalisatiune.

Lipsieamu din Parisu de patru luni, candu acosta epistola a sositu la mine si factorele n'a lasat'o la portarulu meu. Dera sfandu prin unu avisu posterioru, ca se gasiea una sorisore pentru mine la posta, am reclamat'o pe data.

Onorea ce mi facu principele si parlamentulu Principatelor-Unite espresiunile magulitore cu cari insociti favorea ce mi da indigenatulu romanu, me misica forte adencu. N'amu avutu de catu meritulu de a spera de timpuriu in vitalitatea natiunala a Romaniloru, deca me temeamu, fiindu deja betranu, de a muri inainte de a vede indeplinirea urariloru mele. Dumnedieu si Romanii s'au grabitu de a intrece sperantiele mele si le multiemescu din fundulu animei.

Este forte dulce, credetime, domnule ministru, de a me pute felicita de acosta glorioșă regeneratiune natiunala impreuna cu domni'a vostra, unulu din Romanii care a contribuitu mai multu la acosta.

Esprimati, ve rogu tote multamirile mele principelui si adunarii natiunale. Spuneti Alteti'a Sale catu me simtiu onoratu de a fi, prin dreptulu meu de cetate, supusulu unui Principe care a fostu totu deuna, si la timpu, patrundiatoru si curagiosu.

Primiti asecurarea celei mai distinsesi mai afectuose consideratiuni din partea prea fidelulu vostru compatriotu. St. Marc Girardin.

Domnule ministru!

Epistol'a ce mi ati facutu onorea a mi sorie a fostu adresata la Paris. Dupa ore care intardiare ea a fostu tramisa in Elvetia si din acosta

causa am fostu silitu cu cea mai mare parere de reu, a întârda respunsulu meu.

Onórea ce primescu, domnule ministru prin votulu reprezentatiunei nationale si prin sanctiunea Altetiei Sale principelui domnitoru, imi este îndouitu pretiósá; ea 'mi devine scumpa trecundu prin manile domniei vóstre. Binevoiti a fi organulu gratitudinei mele pe lenga adunare si pe lenga Principele domnitoru.

Acésta dovada a unei natiuni, care ese din abisu si isi aduce aminte de acei cari au creditu intr'insa si in desteptarea sea din mormentu, nu onóra numai pe acela care este obiectulu ei, ea atesta nobletia si bunetatea animei poporului romanu.

Primescu, domnule ministru, cu recunoscintia acésta dovada in limitele in cari se acorda, cu prescriptiunile codului francesu, in materia de naturalisatiune francesca.

Déca se va presenta ocaziune de a apara caus'a Romaniei, asiú fi ferice de a lupta anca pentru dinsa. Patria domniei vóstre renascundu din mórtea cea mai adenca, da tèmeiuri de a spera in tóte cauzele perdute de dreptu si de justitia. Dè domnulu cá viitorulu se póta tiene pentru voi si pentru descendentii vóstri fiacare din promisiunile ce presentulu contine.

Amu onóre de a fi, domnule ministru,

Alu domniei vóstre,

prea plecatu si supusu servitoru,

E. Quinet.

Paytaux (Canton de Vaud) 30 Maiu 1867.

Domnule Ministru!

Amu primitu la 2 ale corentei, scrisórea pin care imi comunicati oficialu deosebita onóre ce adunarea romana si Altetia S'a Principele domnitoru, a binevoitu a mi face; cea d'anteia votandu pentru mine drepturile de mare naturalisatiune, si principele santionandu acésta inalta distinctiune.

Viu, domnule ministru, a ve exprime recunoscintia mea catra adunarea nationala si catra Altetia S'a principele Carolu. Ve rogu, binevoiti a presinta cu acésta ocaziune Altetiei Sale, prea respectuósele mele omagine. Permeteti mi, domnule ministru, a oferi si domniei vóstre multimirile mele personali.

In privinti'a distinciei onori ce imi este acordata impreuna cu alte persóne ilustre, n'am de catu unu regretu, acela de a nu o merita prin servitiuri mai eficace. N'am de catu una singura dorintia, aceea de a deveni intruna di mai demnu de acésta onóre; déca credu ca celu pucinu potu declara a fi unu vechiu romanu prin anima, si sub acestu titlu primescu cu bucuria unu nume atatu de gloriosu.

Se întielege ca devenindu copilulu unei a done patrii la care me unieau atatea legaturi, nu incetezu de a apartiné unei mame, Franciei, care trebuie se remana pentru mine totudeauna cea deantaia. Acésta reserva facuta, terminu, domnule ministru, adresandu ve tóte urarile mele pentru scump'a nóstra Romania si pentru principele Carolu, ale caruia inalte virtuti si nobile dorintie sunt in genere cunoscutu.

Primiti ve rogu, domnule ministru, asecurarea respectului meu. P. Bataillard.

Paris, rue Notre-Dame des Champs, No. 41. 14. Maiu 1867.

Domnule Ministru!

Fiindu informatu printruna telegrama diu Bucuresci cu data 18 Iuliu trecut, de votulu adunarii constituante ce mi conféra marea naturalisatiune romana, amu telegrafatu indata onorabilului meu amicu d. generalu Gólescu pentru a lu ruga se fia interpretulu meu inaintea adunarei.

Viu astadi, domnule ministru, spre respunsu la comunicatiunea oficiala ce ati binevoitu a mi adresa la 15/27 ale espiratei luni, a ve ruga se binevoiti a interveni pe lenga Altetia S'a Principele domnitoru cá se primésca profunda mea gratitudine pentru pretiosulu semnu de distinctiune ce mi s'a conferatu, si care mi permite de acuma inainte de a me numi intr' adeveru fiulu acestei Romanii cu care me léga statu de vii si atatu de vechi simpetii. Din diua, voru fi in curendu noespredece ani, — in care am pusu pitiorulu pentru anteia óra pe acestu pamentu ce trebuia se fia pentru mine una a doua patria, mari schimbari s'au facutu, nationalitatea

romana a careia esistintia abia era banuita la disa epoca, sia dobenditu loculu seu la lumin'a sórelui. Putea voiú trai indestulu pentru a vedé Romania stralucindu in afara si edificulu redicatu prin paciente si generóse silintie incoronatu de sucesu?

Primiti, ve rogu, domnule ministru, asicurarea respectuosului meu devotamentu.

Ubiolini.

Parisu, 20. Maiu 1867.

Incordarile cele neleali ale unoru separatisti din Romania nordica totu numai incetéza a agita; ei amanára adunarea senatoriloru si deputatiloru moldoveni proiectata la Romanu, pre 25 Augustu si, cu tóte ca chiaru si reprezentantii orasiului acestuia au inchisu usi'a unei asemenea adunari separatistice si cei mai multi senatori si deputati o au desprobatu: totusiu nu se asiedia de mancarimea cea mare a planuriloru loru separatistice.

D. Constantinu de Hurmuzache descoperise in „Romanulu“ prin un'a telegrama, ca scopulu congresului dela Romanu este subscrisulu unui prótocolu, procesu verbalu, prin care se se oblige senatorii si deputatii moldoveni a nu merge la Bucuresci, adeca a impede cá functiunea corporiloru legislative pana candu nu se voru indestulá dorintiele Moldovei, ceea ce audí din gur'a depulatului N. Rosnovanu in presinti'a mai multoru persóne onorabile.

P. Balogh. N. Ceaur Astan au demintitu depesi'a de susu, numinduo calumnia pura si gratuita inventata.

Acum D. Constantinu Hurmuzache respunde prin alta telegrama cu datulu Romanu 18. Aug. 1867 asia:

Douí separatisti dechiarati in timpul luptelorú noastre pentru unire la 1857, amici intimi si adversariloru unirii, favoriti ai caimacamiloru Turcesci, d. Teodoru Balsiu, si Vogoridis, colaboratori ai nepartenitoriului diariu alu separatistiloru, amici politici ai dloru N. Istrate, Vasilie Dragici, Ghitia Camilan, dnii Gregoriu Balsiu si N. Ceauru Aslanu au outezatu a dice in mai multe diarie ca depesi'a mea catre diariulu „Romanulu“ contine una calumnia gratuita, iscodita de mine. Respingu cu indignare imputarea acésta, apelandu la onorabilitatea dlui N. Rosnoveanu, carele nu este capabile d'a nega factulu puelicatu de mine. Mai apelezu la testimoniele mai multoru persóne fórte onorabile, la testimoniele dloru Logofatulu Costache Sturdza, Paicu directórele noului gimnasiu din Iasi, Dimitrie Gherghel fostu membru alu curtií de apelu, si Alexandru Hurmuzachi, membru adunarii literatiloru romani din Bucuresci, si alu camerei deputatiloru ducatului Bucovin'a carii toti erau presinti, candu d. Rosnovanu mi a declarat ca scopulu congresului de la Romanu este acelu aretatu prin telegrama mea catra Romanulu. Toti acesti martori au auditu via discutatiune ce a urmatu in privinti'a acésta intre mine si domnulu Rosnovanu pe care si eu si frate meu Alexandru, cá vechi cunoscuti si amici ai familiei, l'amu combatutu cu multa energia si vivacitate; si ori cine cunosce antecedentele separatistice ale dloru Grigore Balsiu si N. Aslan din 1857, nici mai póte avé indoiala despre scopulu congresului de la Romanu. Asertiunea ridicula ca d. Rosnovanu, siefulu si patronulu micei fractiuni politice din Iasi, siefu carele a pusu la dispositiunea nefericoitei cause ce sustiene nu numai péna si tóta activitatea sea, oi si pung'a sea, cea multu exploatata, n'a fostu consultatu asupra intranirei, voiú puté da crediare numai atunci candu s'ar adevéri vorb'a ce circuléa in publicu, ca dlu Rosnovanu n'a ramasu surdu la observatiunile nnoru rude si amici sinceri, si a promisú ca nu va lua parte la famosulu congresu din Romanu. Rogu pe redactiune se binevoésca a publica acestu respunsu la nerusinat'a si calomniós'a imputare ce facu vechi separatisti, instrumentele caimacamiloru turcesci, mie, celu ce amu fostu si voiú fi pana la mórte onestu. Traésca unirea! Traésca Carolu I! Péra separatismulu óa fumulu manatu de ventu! Traésca Romania una si nedespartita!

Salutare! C: Hurmuzache.

P. S. Domnulu Balsiu se nu uite ca suntemu vecini si cunoscu fórte bine motivele si faptele cari l'au impeditu a merge la camera. Sapiienti pauca!

D. Emanoilu Crezzulescu e denumitu reprezentante alu Romaniei la Parisu. — La congresulu statisticu, ce se tiene la Florentia inca s'a tramisu unu reprezentantu alu Romaniei.

Cronica esterna.

Conjuncturile diurnalistice despre resultatu convenirei Soveraniloru in Salisburgu intentionate batu totu la incheiare de o strinsa aliantia. Noi credemu, ca de si nu pre facia, totusi se luca pentru formarea confederatiuni statelorú Germaniei de sudu cu Austria in frunte, demarcanduse lini'a Menului de lini'a despartitóre intre ambele confederatiuni, ceea ce se vede a fi si problem'a lui Beust, si ceea ce conveniea inaintea resbelului din anulu trecut si Franciei, care midilicise, se se lase usia deschisa si in tractatulu de Prag'a pentru asié ceva; éra caus'a orientala si a nationalitatiloru de va si romané mai secreta totusi va fi obiectulu celei mai serióse conversari, dimpreuna cu aliantia pruso-ruséscá. Cine nu credea, ca intelnirea dela Gastein intre imp. Austriei si reg. Prusiei nu va fi unu auguru de aliantia si pace milenaria, si ea totusi fú numai inceputulu unui resbelu nimicitoriu. Evenimentele voru documentá, déca sant'a aliantia a reposatu spre a numai reinvié. Prusianulu totu arméza pre sub mana, si fortifica cetatile din provinci'a renana. Se aude ca va visita Mosev'a. —

In Spania inca se latiesce resculareu prin aparinti'a mai multoru bande. —

Americ'a a indreptatu o nota seriósá catra in. Pórta in caus'a Candiei, prim'a data candu se amesteca si Americ'a in cauzele europene, póte cá somnu de cordialitate cu Rusia. —

Mai nou. Intre ministeriulu din Vien'a si Pest'a s'a ivitu o diferentia: vigiliile financiari ungarice confisacora la graniti'a serbo-austriaca vreo 72 tunuri de cele trase tramise din Berlinu la Belgradu. Regimulu maghiaru reportá acest'a la Vien'a, de unde primi respunsu, ca straportarea acésta se aplacidase inca in anulu trecut, candu se si cumparasera. Cateva dile dupa aceea mai descoperira maghiarii tramiterea de 9000 pucsi cu acu totu din Berlinu pentru Belgradu si regimulu maghiaru nu vré ale dá libere. — Dóne ministeri'a intr'o monarchia lesne si potu dá in capu. —

Novissimu. Salisburgu 28 Aug. Se dice, ca incheierea unei aliantie deocamdata defensive se póte primi cá fapta complinita. Ospetii imperatesci voru calatori mane. Tel. in „H. Ztg.“ —

Nr. 290/of. prot. 1867.

1-3

CONCURSU.

Statiunea adjunctului de doecente la scóla normale gr. cat. din Orlatu, devenindu vacanta, se publica prin acést'a concursu cu terminulu pana la 20 Septembrie cal. nou a. c.

Emolumentele impreunate cu acést'a statiune sunt urmátóriele:

1. Salariu anuale de 200 fl. v. a. si anume: 63 fl. v. a. din fondulu proventelorú alu desfiintiatului regimentu de granitia romanu I, é' din fondulu monturului alu aceluasi regimentu.

2. Pausialu de cortelu 30 fl. v. a. pre anu.

3. 3 orgii □ lemne de focu.

Doritorii de a ocupá acestu postu au de a produce urmátóriele documente: a) carte de botezu, b) testimoniu despre absolvarea studialoru preparandiale, despre anii servitiului, cum si despre desteritatea dovedita in aplecarea de pana aci in carier'a invetiatoréscá, c) testimoniu despre portarea nepatata morale si politice.

Concurentii la susunomitu postu, pana la terminulu de 20 Septembrie c. n. a. c. au de asi asterne la subnemnatulu oficiu protopopescu concursele lorú, provideute cu susuatentese documente, adresate si stilisate catra Venerabilulu Consistoriu Metropolitanu gr. cat. din Blasiu.

Aceli concurenti, cari, pre lenga celealalte calitatii recerute, voru documentá si cunosciintia limbelorú patriei, se voru luá in deosebita consideratiune.

Dela oficiulu protopopescu gr. cat. alu Sibiului, cá inspectoratu districtualu de scólele gr. cat.

Sibiú in 16 Augustu n. 1867.

Ioane V. Rusu m. p.,

protop. gr. cat. alu Sibiului si insp. distr. de scólele gr. cat.

Cursurile la bursa in 20. Aug. 1867 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 96 cr. v.
Augsburg	—	—	122 „ 75 „